

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 27.4.2022
COM(2022) 655 final

2022/0131 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

**om ett enda ansökningsförfarande för ett kombinerat tillstånd för
tredjelandssmedborgare att vistas och arbeta på en medlemsstats territorium och om en
gemensam uppsättning rättigheter för arbetstagare från tredjeland som vistas lagligen i
en medlemsstat (omarbetning)**

{SEC(2022) 201 final} - {SWD(2022) 655 final} - {SWD(2022) 656 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

1.1. Motiv och syfte med förslaget

Detta förslag syftar till att ändra direktiv 2011/98/EU¹ om ett enda ansökningsförfarande för ett kombinerat tillstånd för tredjelandsmedborgare att vistas och arbeta på en medlemsstats territorium och om en gemensam uppsättning rättigheter för arbetstagare från tredjeland som vistas lagligen i en medlemsstat (*direktivet om ett kombinerat tillstånd*). Detta förslag ingår i det åtgärds paket för kompetenser och talanger som föreslås som en uppföljning till kommissionens meddelande om en ny migrations- och asylpakt² (*pakten*), som antogs den 23 september 2020 och som underströk vikten av att avhjälpa de främsta bristerna i EU:s politik för laglig migration med det övergripande målet att locka sådan kompetens och talang som EU behöver. Omarbetningen av direktivet om ett kombinerat tillstånd är en av dessa åtgärder, med målet att i enlighet med pakten utreda olika ”sätt att förenkla lagstiftningen och förtydliga dess omfattning”. Paketet omfattar också omarbetningen av direktiv 2003/109/EG om varaktigt bosatta³ och ett åtföljande meddelande om en ny strategi för en ambitiös och hållbar EU-politik för laglig migration, som lockar talang till våra ekonomier och skapar säkra kanaler till Europa⁴.

De allra flesta migranter kommer till Europa på laglig väg. Under 2019 utfärdade EU:s medlemsstater mer än tre miljoner första uppehållstillstånd till tredjelandsmedborgare, varav över en miljon gällde anställning.

Medlemsstaterna rapporterade att de under 2019⁵ fattade 2 984 261 beslut om kombinerat tillstånd⁶, varav 1 212 952 rörde förstagångstillstånd. Övriga avsåg förlängning eller ändring av befintliga tillstånd. Av alla tillstånd som utfärdades 2019 utfärdades enligt tillgänglig statistik⁷ 1 172 028 (39 %) för avlönad verksamhet, 928 483 (31 %) av familjeskäl, 395 428 (13 %) för utbildning och 368 509 (12 %) av andra skäl.

De främsta målen med direktivet om ett kombinerat tillstånd är att inrätta ett enda ansökningsförfarande för ett kombinerat arbets- och uppehållstillstånd och att garantera en gemensam uppsättning rättigheter för berättigade tredjelandsmedborgare, på grundval av likabehandling med medborgarna i den medlemsstat som beviljar det kombinerade tillståndet. Som poängterades redan i samband med 2019 års kontroll av ändamålsenligheten i lagstiftningen om laglig migration och genomföranderapporten kvarstår dock vissa problem som förhindrar att målen uppnås helt.

¹ EUT L 343, 23.12.2011, s. 1.

² [COM\(2020\) 609 final](#)

³ COM(2022) 650.

⁴ COM(2022) 657.

⁵ Källa: Eurostat ([migr_ressing](#)).

⁶ I statistikrapporteringen avser *kombinerat tillstånd* ett uppehållstillstånd som innehas av personer som antingen vistas i unionen på grund av sitt arbete eller som beviljats inresa av andra skäl men har rätt att arbeta. Statistikdefinitionen av *kombinerat tillstånd* stämmer överens med artikel 2 c i direktiv 2011/98/EU.

⁷ Uppgifter om varför tillstånd utfärdats saknas för omkring 4 % av det totala antalet kombinerade tillstånd som utfärdades 2019. Med tanke på de förändrade migrationsströmmarna 2020 till följd av covid-19-pandemin har 2019 års statistik använts i analysen.

Förslaget syftar till att rationalisera och effektivisera ansökningsförfarandet. För närvarande avskräcker de långa ansökningsförfarandena⁸ arbetsgivare från internationell rekrytering. En förkortning av dem väntas öka EU:s attraktionskraft och åtgärda bristen på arbetskraft i EU. Förslaget innehåller också nya krav för att stärka skyddsåtgärderna och likabehandlingen av medborgare i länder utanför EU jämfört med EU-medborgare och förbättra deras skydd mot arbetskraftsexploatering. Detta kommer att underlätta jobbmatchningen och minska sårbarheten för arbetskraftsexploatering.

Under de tio år som direktivet har tillämpats har kommissionen tagit emot ett antal klagomål om medlemsstaternas genomförande av direktivet (särskilt när det gäller underlåtenhet att iaktta lagstadgade tidsfrister för utfärdande av ett kombinerat tillstånd och frågor som rör social trygghet). Vissa klagomål följdes upp genom överträdelseförfaranden. I utvärderingen av direktivet inom ramen för kontrollen av ändamålsenligheten i lagstiftningen om laglig migration⁹ (*kontrollen av ändamålsenligheten*), som antogs 2019, och genomföranderapporten¹⁰, som också antogs 2019, identifierades ett antal personrelaterade och materiella luckor, inkonsekvenser och brister samt praktiska problem i samband med medlemsstaternas tillämpning av direktivet. I slutsatserna av kontrollen av ändamålsenligheten rekommenderades särskilt att man skulle överväga att lägga fram lagstiftningsåtgärder för att ta itu med de inkonsekvenser, luckor och andra brister som konstaterats, för att förenkla, rationalisera, komplettera och överlag förbättra EU-lagstiftningen.

I sin resolution av den 21 maj 2021 om nya vägar för laglig arbetskraftsmigration¹¹ välkomnade Europaparlamentet kommissionens planerade översyn av direktivet om ett kombinerat tillstånd och föreslog att ”direktivets räckvidd och tillämpning utökas så att det når en bredare kategori av arbetstagare”.

1.2. Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området

Detta förslag är förenligt med kommissionens nya migrations- och asylpakt¹² som antogs den 23 september 2020 och som underströk vikten av att avhjälpa de främsta bristerna i EU:s politik för laglig migration med det övergripande målet att locka den kompetens och de talanger som EU behöver.

Detta förslag kompletterar andra instrument som antagits på området laglig migration, särskilt de direktiv som reglerar uppehållsstatus, dvs. EU:s blåkortsdirektiv 2009/50/EG om högkvalificerade arbetstagare¹³, direktiv 2003/109/EG om varaktigt bosatta¹⁴, direktiv (EU)

⁸ Studien av den praktiska tillämpningen inom ramen för kontrollen av ändamålsenligheten visar att den tid som krävs för att ansöka om visering ibland förlänger det övergripande förfarandet avsevärt, i vissa fall med så mycket som tre månader.

⁹ Se sammanfattningen av kontrollen av ändamålsenligheten i bilaga 7 och den fullständiga rapporten: https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/policies/legal-migration/fitness-check_en#:~:text=https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:52019DC0160&from=EN

¹⁰ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:52019DC0160&from=EN>

¹¹ Europaparlamentets resolution av den 20 maj 2021 om nya vägar för laglig arbetskraftsmigration (2020/2010(INI)).

¹² COM(2020) 609 final.

¹³ Reviderat genom direktiv (EU) 2021/1883 av den 20 oktober 2021 om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning och om upphävande av rådets direktiv 2009/50/EG (EUT L 382, 28.10.2021, s. 1).

¹⁴ Rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning (EUT L 16, 23.1.2004, s. 44). Omarbetningen av direktivet om varaktigt bosatta ingår också i paketet om kompetenser och talang, se (COM).

2016/801 om studerande och forskare¹⁵ och direktiv 2003/86/EG om familjeåterförening¹⁶ (nedan tillsammans kallade *direktiven om laglig migration*) samt direktiv 2011/95/EU om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd¹⁷.

Detta förslag är förenligt med handlingsplanen för integration och inkludering 2021–2027¹⁸, som utgör en gemensam politisk ram för att hjälpa medlemsstaterna att vidareutveckla och stärka sin nationella integrationspolitik för tredjelandsmedborgare och personer med invandrabakgrund, inbegripet varaktigt bosatta i EU.

1.3. Förenlighet med unionens politik inom andra områden

Detta förslag stöder målen i kommissionens meddelande av den 27 maj 2020 *EU vid ett vägskäl: bygga upp och bygga nytt för nästa generation*, som beskriver EU:s väg mot en ekonomi och ett samhälle som är såväl grönare som mer digitalt och resilient. En viktig del av detta är att förbättra och anpassa färdigheter, kunskaper och kompetens. Åtgärder för att förbättra ansökningsförfarandet för ett kombinerat tillstånd och rätten till likabehandling ska ses i detta bredare sammanhang.

Förslaget ligger också i linje med den europeiska kompetensagendan¹⁹ som efterlyste en strategi för laglig migration, inriktad på att locka till sig och behålla talanger. Detta kräver bättre jobbmatchning, tydliga invandringsförfaranden och effektivare erkännande av tredjelandsmedborgares kompetens på EU:s arbetsmarknad.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

2.1. Rättslig grund

Den rättsliga grunden för förslaget är artikel 79.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*), som ger Europaparlamentet och rådet befogenhet att i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet besluta om åtgärder på områdena a) villkor för inresa och vistelse, normer för medlemsstaternas utfärdande av visering och uppehållstillstånd för längre tid, och b) fastställande av rättigheterna för tredjelandsmedborgare som vistas lagligen i en medlemsstat, inbegripet villkoren för fri rörlighet och vistelse i övriga medlemsstater.

2.2. Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Subsidiaritetsprincipen är tillämplig eftersom detta är ett område med delad befogenhet²⁰. En subsidiaritetsprövning gjordes i den konsekvensbedömning som genomfördes för det första

¹⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/801 av den 11 maj 2016 om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för forskning, studier, praktik, volontärbete, deltagande i elevutbytesprogram eller utbildningsprojekt och för au pairarbete (EUT L 132, 21.5.2016, s. 21).

¹⁶ Rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening (EUT L 251, 3.10.2003, s. 12).

¹⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (omarbetning) (EUT L 337, 20.12.2011, s. 9).

¹⁸ COM(2020) 758 final.

¹⁹ COM(2020) 274 final.

²⁰ Eventuella åtgärder som föreslås på området laglig migration ska dock ”inte inverka på medlemsstaternas rätt att bestämma hur många tredjelandsmedborgare som får beviljas inresa från ett tredjeland till deras

förslaget om ett kombinerat tillstånd 2007 (KOM(2007) 638 slutlig). Behovet av en gemensam EU-ram för laglig migration är kopplat till avskaffandet av kontrollerna vid de inre gränserna inom EU och inrättandet av Schengenområdet.

Kontrollen av ändamålsenligheten visade att direktiven om laglig migration, inbegripet direktivet om ett kombinerat tillstånd, har haft ett antal positiva effekter som inte skulle ha uppnåtts av medlemsstaterna på egen hand, såsom en viss harmonisering av villkor, förfaranden och rättigheter, vilket bidragit till att skapa lika villkor i alla medlemsstater; förenklade administrativa förfaranden; förbättrad rättssäkerhet och förutsägbarhet för tredjelandsmedborgare, arbetsgivare och förvaltningar; förbättrat erkännande av tredjelandsmedborgares rättigheter (nämligen rätten att behandlas på samma sätt som medborgarna på ett antal viktiga områden, såsom arbetsvillkor, tillgång till utbildning och sociala förmåner samt processuella rättigheter); samt förbättrad rörlighet inom EU.

Omarbetningen av direktivet om ett kombinerat tillstånd syftar till att ytterligare förenkla förfarandet och stärka rätten till likabehandling och skyddet för arbetstagare från tredjeland som vistas lagligen i EU. I synnerhet kommer förenklade och förkortade förfaranden på EU-nivå att gynna både tredjelandsmedborgare och deras potentiella arbetsgivare i hela EU, medan förbättrade rättigheter kommer att bidra till att säkerställa lika villkor för arbetstagare från tredjeland i olika medlemsstater och minska risken för social dumpning. Skillnader i genomförandet av direktivet har visat att om medlemsstaterna agerar på egen hand finns det en risk för att skillnaderna i hur tredjelandsmedborgare behandlas i olika medlemsstater kommer att kvarstå och varken minska eller klagöras. Detta skulle kunna leda till fortsatt snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden mellan medlemsstater som beviljar fler rättigheter än andra eller har mindre betungande förfaranden för att bevilja kombinerat tillstånd.

2.3. Proportionalitetsprincipen

De ändringar av direktivet om ett kombinerat tillstånd som införs genom detta förslag är begränsade och riktade och syftar till att effektivt åtgärda de främsta brister som konstaterats vid genomförandet och utvärderingen av direktivet. De föreslagna ändringarna är begränsade till de aspekter avseende vilka medlemsstaterna inte kan uppnå tillfredsställande resultat på egen hand och där den administrativa bördan för berörda parter inte skulle vara oproportionerlig i förhållande till de mål som ska uppnås, eftersom åtgärderna endast skulle uppdatera eller komplettera befintliga förfaranden.

Den administrativa bördan för medlemsstaterna i fråga om lagstiftningsändringar skulle bli måttlig eftersom direktivet om ett kombinerat tillstånd redan existerar, och bördan skulle uppvägas av fördelarna.

Mot bakgrund av ovanstående går förslaget inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de angivna målen.

2.4. Val av instrument

Syftet med detta förslag är att införa riktade ändringar av direktivet för att åtgärda vissa konstaterade brister. Eftersom det föreslagna instrumentet är en omarbetning av direktivet om ett kombinerat tillstånd är det mest lämpligt att använda samma typ av rättsligt instrument.

territorium för att där söka sysselsättning som arbetstagare eller egenföretagare” (artikel 79.5 i EUF-fördraget).

Det fastställer bindande miniminormer men ger samtidigt medlemsstaterna den flexibilitet som krävs.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

3.1. Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning

Den kontroll av ändamålsenligheten i EU:s lagstiftning om laglig migration²¹ som antogs den 29 mars 2019 innehåller en djupgående utvärdering i syfte att bedöma om EU:s ram för laglig migration fortfarande är ändamålsenlig, identifiera inkonsekvenser och luckor samt undersöka möjliga sätt att rationalisera och förenkla de befintliga reglerna. Vid utvärderingen av direktivet inom ramen för kontrollen av ändamålsenligheten och i genomföranderapporten²², som också antogs 2019, identifierades ett antal personrelaterade och materiella luckor, inkonsekvenser och brister samt praktiska problem i samband med medlemsstaternas tillämpning av direktivet.

Som anges ovan rekommenderades i slutsatserna av kontrollen av ändamålsenligheten särskilt att man skulle överväga att lägga fram lagstiftningsåtgärder för att ta itu med de inkonsekvenser, luckor och andra brister som konstaterats, för att förenkla, rationalisera, komplettera och överlag förbättra EU-lagstiftningen. De huvudproblem som identifierats kan delas in i tre områden:

- (1) Komplicerade och ineffektiva ansökningsförfaranden och oklara rättigheter i vissa fall förlänger förfarandena och minskar EU:s attraktionskraft för tredjelandsmedborgare.
- (2) Vissa kategorier av migranter omfattas inte av direktivet eller av någon annan EU-rättsakt.
- (3) Arbetstagarna är inte tillräckligt skyddade mot exploatering.

4. SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER

Ett brett samråd, inbegripet ett offentligt samråd, utfördes som en del av kontrollen av ändamålsenligheten i lagstiftningen om laglig migration²³. Mellan den 23 september och den 30 december 2020 gjordes ett annat offentligt samråd på nätet om den lagliga migrationens framtid via kommissionens portal ”Kom med synpunkter”²⁴.

Riktade samråd med mer tekniska frågor om omarbetningen av direktivet ägde rum under första halvåret 2021. Vissa av dessa samråd genomfördes av kommissionen på egen hand och vissa inom ramen för en studie som beställts av en extern uppdragstagare. Under konsekvensbedömningen ställdes också särskilda frågor till medlemmarna i det europeiska migrationsnätverket.

Svaren på de två ovannämnda offentliga samråden kom från EU-medborgare, organisationer och tredjelandsmedborgare (bosatta i eller utanför EU), branschsammanlutningar och näringslivsorganisationer, icke-statliga organisationer, akademiska institutioner och

²¹ SWD(2019) 1055 final.

²² <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:52019DC0160&from=EN>

²³ https://ec.europa.eu/home-affairs/system/files/2019-03/201903_legal-migration-check-annex-3aii-icf_201806.pdf

²⁴ https://ec.europa.eu/home-affairs/content/public-consultation-future-eu-legal-migration_en

forskningsinstitut, fackföreningar, ministerier och offentliga organ. De riktade samråden omfattade behöriga myndigheter i medlemsstaterna, branschsammanlutningar och näringslivsorganisationer, icke-statliga organisationer, akademiska världen, rättstillämpare, tankesmedjor och offentliga organ.

De främsta problem som identifierats under samråden har beaktats och tagits upp i förslaget.

4.1. Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden

Konsekvensbedömningen av omarbetningen av direktivet stöddes av en studie som genomfördes av en extern uppdragstagare²⁵. Dessutom rådfrågades ett antal expertgrupper om omarbetningen av direktivet: expertgruppen för migranternas perspektiv inom området migration, asyl och integration den 2 mars 2021, Europeiska nätverket för offentliga arbetsförmedlingar den 10 mars 2021, kommissionens informella expertgrupp om ekonomisk migration den 14 april 2021 och EU:s nätverk för yrkesverksamma inom laglig migration den 29 april 2021. Det europeiska migrationsnätverket rådfrågades också enskilt²⁶.

4.2. Konsekvensbedömning

I enlighet med sin politik för bättre lagstiftning har kommissionen gjort en konsekvensbedömning vid utarbetandet av förslaget. I konsekvensbedömningen utvärderades tre alternativ, med olika grad av ingripande från EU:s sida:

Alternativ 1: åtgärder för att effektivisera direktivet. Detta alternativ skulle omfatta nya icke-lagstiftningsåtgärder som syftar till att förbättra genomförandet av direktivet, såsom att genomföra jämförande analyser och riktade studier om specifika aspekter av genomförandet av direktivet, utarbeta icke-bindande riktlinjer för tolkningen av bestämmelserna i direktivet i form av en handbok om direktivet om ett kombinerat tillstånd och rekommendationer om aspekter som för närvarande inte anses omfattas av förfarandet med ett kombinerat tillstånd samt att främja innovativa projekt.

Alternativ 2: grundläggande lagstiftningsöversyn av direktivet. Detta alternativ skulle syfta till att förenkla ansökningsförfarandet och klargöra vilka kategorier av arbetstagare från tredjeland som omfattas av direktivet, samt att utvidga det till att omfatta personer som åtnjuter skydd i enlighet med nationell rätt. Detta alternativ skulle också göra det möjligt att anta icke-bindande åtgärder (t.ex. rekommendationer) för att förbättra och harmonisera genomförandet av de rättigheter till likabehandling som föreskrivs i direktivet om ett kombinerat tillstånd.

Alternativ 3: lagstiftningsöversyn av direktivet, som i alternativ 2, plus reglering av rättigheter och skydd. Detta alternativ skulle inbegripa de lagstiftningsändringar som planeras i alternativ 2 och dessutom syfta till att förbättra och klargöra vissa rättigheter till likabehandling (tillgång till bostad, familjeförmåner), säkerställa att tillståndet inte är kopplat till endast en arbetsgivare för att undvika alltför frekventa ändringar av tillståndet samt förbättra skyddet mot arbetskraftsexploatering genom lagstiftningsåtgärder.

²⁵ ICF, *Study in support of the Impact assessments on the revision of Directive 2003/109/EC and Directive 2011/98/EU*, 2021.

²⁶ EMN (2021) *Ad Hoc Query 2021.36 to support an impact assessment study on the revision of the Single Permit Directive*.

På grundval av en bedömning av de sociala och ekonomiska konsekvenserna och av alternativens ändamålsenlighet, effektivitet, politiska genomförbarhet och acceptans bland berörda parter rekommenderas **alternativ 3**.

Alternativ 3 omfattar ett stort antal politiska åtgärder som skulle åtgärda befintliga brister i direktivet, ytterligare förenkla och rationalisera det enda ansökningsförfarandet, stärka rätten till likabehandling och ytterligare förbättra direktivets samstämmighet med EU:s bredare lagstiftning om laglig migration genom att klargöra vilka kategorier av arbetstagare från tredjeland som inte omfattas av direktivet. Genom alternativ 3 utvidgas direktivets personkrets dessutom till personer som åtnjuter skydd enligt nationell rätt vilka för närvarande inte helt omfattas av bestämmelserna om likabehandling, och direktivets materiella tillämpningsområde utvidgas till att omfatta bestämmelser om arbetsplatsinspektioner, övervakning och sanktioner mot arbetsgivare vid överträdelser av nationella bestämmelser som antagits i enlighet med direktivet.

Konsekvensbedömningen visade att alternativ 3 kommer att vara mycket effektivt när det gäller att uppnå målen och sammanjämka en stor del av de synpunkter som framförts under samråden med berörda parter. Alternativ 3 har dessutom potential att medföra samhällsfördelar, eftersom personer som åtnjuter skydd i enlighet med nationell rätt skulle få en utökad uppsättning rättigheter om de började omfattas av direktivet, då de för närvarande inte, eller endast i viss utsträckning, åtnjuter likabehandling. Det skulle också bidra till att bättre skydda alla arbetstagare från tredjeland som omfattas av direktivet mot exploatering. Alternativ 3 skapar därför en god balans mellan dels utvidgning av direktivets personkrets och materiella tillämpningsområde, dels ytterligare förenkling.

Dessutom skulle det rekommenderade alternativet bäst motsvara rekommendationerna från kontrollen av ändamålsenligheten och målen i kommissionens migrations- och asylpakt. Det skulle också säkerställa överensstämmelse med rättspraxis från Europeiska unionens domstol²⁷. I pakten tillkännagavs visserligen att man vid översynen av direktivet skulle utreda olika sätt att förenkla lagstiftningen och förtydliga dess tillämpningsområde, däribland inresevillkor och bosättningsvillkor för låg- och medelkvalificerade arbetstagare, men möjligheten att införa sådana villkor förkastades i ett tidigt skede av konsekvensbedömningsprocessen.

Dessutom omfattar direktivet redan alla tredjelandsmedborgare, oavsett deras kompetensnivå, när det gäller förfarandet för kombinerat tillstånd och tillhörande rättigheter. Majoriteten av de berörda parter som deltog i samrådet uttryckte skepsis mot behovet av att reglera villkoren för inresa och vistelse för låg- och medelkvalificerade arbetstagare eftersom de enligt deras uppfattning hanteras tillräckligt i nationell lagstiftning och i förfarandet med ett kombinerat tillstånd. Dessutom har experter uttryckt åsikten att eftersom direktivet är ett övergripande ”förfarandedirektiv” är det inte det lämpliga rättsliga instrumentet att införa inresevillkor endast för särskilda kategorier av arbetstagare.

Yttrande från nämnden för lagstiftningskontroll

Den 22 september 2021 överlämnades konsekvensbedömningen till nämnden för lagstiftningskontroll och ett möte hölls den 20 oktober 2021. Den 25 oktober 2021 avgav nämnden ett positivt yttrande med reservationer. Nämnden pekade på ett antal aspekter av konsekvensbedömningen som borde åtgärdas. Närmare bestämt begärde nämnden ytterligare klargöranden om initiativets snäva tillämpningsområde, som skulle kunna ge upphov till

²⁷ Domstolens dom av den 25 november 2020, Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)/WS, C-302/19.

ogrundade förväntningar på de föreslagna åtgärdernas sannolika effekter. Dessutom begärde nämnden mer detaljerad information om de grundläggande skillnaderna i politiska val mellan alternativen samt bättre analys av huruvida det finns möjliga alternativ till de föreslagna åtgärderna. Nämnden bad också om klargöranden om hur de föreslagna åtgärderna skulle påverka medlemsstaternas inhemska arbetsmarknader och administrativa system.

Dessa och andra mer detaljerade kommentarer från nämnden togs upp i den slutliga versionen av konsekvensbedömningen som till exempel innehåller en bättre beskrivning av de föreslagna riktade åtgärdernas möjliga effekter på attraktionskraften hos EU:s arbetsmarknad som helhet, liksom på medlemsstaternas inhemska arbetsmarknader och administrativa system. Åtgärdsalternativen har reviderats för att följa de tematiska områden som identifierats i problemdefinitionen. Hänsyn har också tagits till nämndens synpunkter i det följande förslaget till direktiv.

4.3. Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling

Detta förslag syftar till att förenkla ansökningsförfarandet genom att göra det möjligt att lämna in ansökningar både i den mottagande medlemsstaten och från ett tredjeland samt att fastställa att den tidsfrist på fyra månader som anges i direktivet omfattar utfärdandet av den erforderliga visering som avses i artikel 4.3 och den tid som de behöriga myndigheterna behöver för att kontrollera situationen på arbetsmarknaden. Med de föreslagna ändringarna skulle det kombinerade tillståndet också ge tredjelandsmedborgaren rätt att byta arbetsgivare under tillståndets giltighetstid, vilket likaså torde bidra till att minska den administrativa bördan genom att begränsa behovet av att ansöka på nytt vid byte av anställning. Dessutom syftar förslaget till att förbättra vissa rättigheter till likabehandling och klargöra vilka kategorier av arbetstagare från tredjeland som omfattas av direktivet. Förslaget utvidgar också direktivets tillämpningsområde till att omfatta personer som åtnjuter skydd i enlighet med nationell rätt och förbättrar skyddet för arbetstagare från tredjeland genom att införa bestämmelser om underlättande av klagomål, övervakning och sanktioner. Genom förslaget införs nya bestämmelser i syfte att förbättra skyddet för arbetstagare från tredjeland som kan avskräckas från att inge klagomål mot sina arbetsgivare av rädsla för att förlora sitt uppehållstillstånd, genom att säkerställa att tredjelandsmedborgaren i minst tre månader efter att ha blivit arbetslös kan vistas lagligt i medlemsstaten.

Detta förslag ingick i bilaga II till kommissionens arbetsprogram för 2021²⁸ och ingår därför i programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet (Refit). Plattformen Fit for Future avgav också sitt yttrande om hur man kan förenkla och minska onödiga bördor, inbegripet genom att modernisera befintlig EU-lagstiftning genom digitalisering, vilket återspeglas i förslaget. Yttrandet antogs den 10 december 2021. Plattformen lämnade följande två rekommendationer:

Förslag 1: Rationalisera och digitalisera ansökningar om kombinerat tillstånd och viseringsansökningar för att minska den administrativa bördan och kostnaderna för sökande och myndigheter.

Förslag 2: Förenkla förfarandena för byte av arbetsgivare och öka arbetstagarnas egenmakt, vilket ger konkreta fördelar för nationella förvaltningar och sökande.

Dessa förslag har följts upp i följande bestämmelser:

Artikel 4, där det fastställs att medlemsstaterna bör tillåta att en ansökan om ett kombinerat tillstånd görs både i den mottagande medlemsstaten och från ett tredjeland, med krav på att

medlemsstaterna utfärdar den erforderliga viseringen när de krav som anges i unionsrätten eller nationell rätt är uppfyllda.

Artikel 5, där det fastställs att den tidsfrist på fyra månader som anges i direktivet omfattar utfärdandet av den erforderliga visering som avses i artikel 4.3. Denna tidsfrist måste också omfatta den tid som de behöriga myndigheterna behöver för att kontrollera situationen på arbetsmarknaden innan ett beslut om ett kombinerat tillstånd fattas.

Artikel 11, där det föreskrivs att ett kombinerat tillstånd inte ska återkallas om innehavaren blir arbetslös. Medlemsstaterna ska tillåta tredjelandsmedborgaren att vistas på deras territorium i minst tre månader medan tillståndet är giltigt.

Plattformens första förslag handlar också om digitalisering av inlämnandet av ansökningar om uppehålls- och arbetstillstånd. Detta förslag tar inte upp denna komplexa aspekt utan fokuserar i stället på att rationalisera och förenkla förfarandena. Digitalisering kan dock bidra till att påskynda handläggningen av ansökningar och därmed minska kostnaderna för sökande och arbetsgivare. Det skulle också möjliggöra jobbmatchning och minska riskerna för odeklarerat arbete. Kommissionen kommer därför att följa erfarenheterna av digitaliseringen av Schengenviseringar i detta sammanhang och utföra tekniskt arbete inom sina relevanta nätverk för att diskutera de möjligheter som digitaliseringen skulle kunna medföra och ytterligare undersöka dess fördelar och effekter.

<i>Refit kostnadsbesparingar – det rekommenderade alternativet</i>		
<i>Beskrivning</i>	<i>Belopp</i>	<i>Anmärkningar</i>
Kostnadsbesparingar till följd av lägre ansökningskostnader	Upp till 11,0 miljoner EUR per år (under en tioårsperiod)	Tredjelandsmedborgare
	Upp till 3,0 miljoner EUR per år (under en tioårsperiod)	Arbetsgivare
Kostnadsbesparingar till följd av mindre tidsåtgång för handläggning av ansökningar	89,0–278,0 miljoner EUR per år (under en tioårsperiod)	Tredjelandsmedborgare
	22,0–70,0 miljoner EUR per år	Arbetsgivare ²⁹
	200 000 miljoner EUR per år (under en tioårsperiod)	Nationella myndigheter ³⁰
Kostnadsbesparingar till följd av lägre	Upp till 137,0 miljoner EUR per år (under en	Tredjelandsmedborgare

²⁹ Det stora intervallet beror på skillnader i omfattningen av de beräknade kostnadsbesparingarna mellan olika politiska åtgärder/åtgärder i samband med det rekommenderade alternativet (delvis beroende på olika antaganden om antalet berörda sökande/ansökningar inom dessa åtgärder).

³⁰ En minskning av den administrativa bördan/kostnadsbesparingar kan förväntas på medellång till lång sikt i takt med att fördelarna med ett effektivare ansökningsförfarande börjar bli uppenbara – besparingar kommer att uppnås till följd av att färre resurser (personal och tid) krävs för handläggningen av ansökningar och att resurserna därmed används mer effektivt i alla organisationer.

resekostnader	tioårsperiod)	
Kostnadsbesparingar (lägre förmedlingsavgifter)	Upp till 106,0 miljoner EUR per år (under en tioårsperiod)	Tredjelandsmedborgare
	Upp till 25,0 miljoner EUR per år (under en tioårsperiod)	Tredjelandsmedborgare
Kostnadsbesparingar (minskning av andra ansökningsrelaterade avgifter, t.ex. avgifter för intyg och översättning av handlingar)	Upp till 14,0 miljoner EUR per år (under en tioårsperiod)	Tredjelandsmedborgare
	Upp till 4,0 miljoner EUR per år (under en tioårsperiod)	Tredjelandsmedborgare

4.4. Grundläggande rättigheter

DETTA FÖRSLAG ÄR FÖRENLIGT MED STADGAN OM DE GRUNDLÄGGANDE RÄTTIGHETERNA OCH STÄRKER VISSA AV DE RÄTTIGHETER SOM FASTSTÄLLS I STADGAN. DET BIDRAR I SYNNERHET TILL ATT STÄRKA SPECIFIKA GRUNDLÄGGANDE RÄTTIGHETER SÅSOM FÖRBUDET MOT SLAVERI OCH TVÅNGSARBETE (ARTIKEL 5), RÄTTEN TILL EGENDOM (ARTIKEL 17), LIKHET INFÖR LAGEN (ARTIKEL 20), RÄTTVISA ARBETSFÖRHÅLLANDEN (ARTIKEL 31), FAMILJELIV OCH YRKESLIV (ARTIKEL 33) SAMT SOCIAL TRYGGHET OCH SOCIALT STÖD (ARTIKEL 34).5. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte Europeiska unionens budget.

6. ÖVRIGA INSLAG

6.1. Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering

Kommissionen kommer att kontrollera att direktivet har införlivats korrekt och effektivt i alla deltagande medlemsstaters nationella lagstiftning. Under hela genomförandefasen kommer kommissionen att anordna regelbundna möten i kontaktkommittén med alla medlemsstater för att diskutera och klargöra eventuella frågor som kan uppstå under införlivandefasen. Kommissionen kommer regelbundet att lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet med en utvärdering av hur direktivet om ett kombinerat tillstånd genomförs och fungerar och vilka effekter det fått.

Tillämpningen av direktivet om ett kombinerat tillstånd kommer att övervakas mot bakgrund av de viktigaste politiska målen med hjälp av ett antal relevanta och mätbara indikatorer baserade på lättillgängliga, accepterade och trovärdiga uppgiftskällor. Den föreslagna omarbetningen av direktivet gör det obligatoriskt att förmedla fler typer av information för att förbättra tillhandahållandet i rätt tid och tillförlitligheten. Officiell statistik från Eurostat och medlemsstaterna kommer att fortsätta att användas i så stor utsträckning som möjligt för att övervaka antalet utfärdade kombinerade tillstånd, medan befintliga EU-byråer och EU-nätverk, såsom Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter och det europeiska migrationsnätverket, kan användas för punktforskning i frågor som rör det kombinerade

tillståndet. Kommissionen kommer också att fortsätta att använda sig av de befintliga expertgrupper som bidrog till konsekvensbedömningen.

6.2. Förklarande dokument (för direktiv)

Den föreslagna omarbetningen av direktivet har en bredare personkrets när det gäller vilka tredjelandsmedborgare som omfattas. Förslaget innehåller även fler lagfästa skyldigheter jämfört med direktiv 2011/98/EU. Dessutom innehåller förslaget bestämmelser som ännu inte omfattas på ett obligatoriskt sätt av den nuvarande rättsliga ramen. Medlemsstaterna kommer därför att behöva tillhandahålla förklarande dokument – inbegripet en jämförelsetabell över nationella bestämmelser och direktivet – tillsammans med anmälan av införlivandeåtgärder, för att säkerställa att de införlivandeåtgärder som medlemsstaterna har lagt till i befintlig lagstiftning tydligt kan identifieras.

6.3. Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget

KAPITEL I – ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artiklarna 1–3

I detta kapitel anges förslagets innehåll, definitioner och tillämpningsområde. Genom förslaget införs en definition av arbetsgivare som omfattar bemanningsföretag för att öka rättssäkerheten och stärka skyddet för arbetstagare från tredjeland.

Ett antal ändringar i förslaget till omarbetning syftar till att klargöra tillämpningsområdet för direktiv 2011/98/EU, och särskilt de undantag från direktivets tillämpningsområde som föreskrivs på ett uttömmande sätt i artikel 3.2. När det gäller utstationerade arbetstagare har en hänvisning införts till rådets direktiv 1996/71/EG. Arbetstagare från tredjeland som utstationeras från en annan medlemsstat undantas från tillämpningsområdet eftersom de inte betraktas som en del av arbetsmarknaden i den medlemsstat där de är utstationerade. Dessutom har hänvisningar införts till direktiv som antogs efter det att direktivet³¹ trädde i kraft, såsom direktivet om företagsintern förflyttning och direktivet om säsongsarbetare³². Endast arbetstagare från tredjeland som omfattas av dessa två direktiv är undantagna från tillämpningsområdet för direktiv 2011/98/EU. Den nuvarande artikel 3.2 h undantar tredjelandsmedborgare som åtnjuter skydd i enlighet med nationell rätt, internationella förpliktelser eller praxis i en medlemsstat från tillämpningsområdet. Det är för närvarande inte klart om dessa tredjelandsmedborgare, om de har rätt att arbeta, omfattas av förfarandet i kapitel II och bestämmelserna om likabehandling i kapitel III. Det föreslås därför att denna kategori av tredjelandsmedborgare inkluderas i direktivets tillämpningsområde genom att artikel 3.2 h utgår.

KAPITEL II – Ett enda ansökningsförfarande och ett kombinerat tillstånd

Artikel 4 – Ett enda ansökningsförfarande

³¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/98/EU av den 13 december 2011 om ett enda ansökningsförfarande för ett kombinerat tillstånd för tredjelandsmedborgare att vistas och arbeta på en medlemsstats territorium och om en gemensam uppsättning rättigheter för arbetstagare från tredjeland som vistas lagligen i en medlemsstat (EUT L 343, 23.12.2011, s. 1).

³² Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/66/EU av den 15 maj 2014 om villkor för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare inom ramen för företagsintern förflyttning av personal (EUT L 157, 27.5.2014, s. 1); direktiv 2014/36/EU om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för säsongsanställning (EUT L 94, 28.3.2014, s. 1).

Genom artikel 4 i direktivet regleras huvuddelarna av det enda ansökningsförfarandet.

Enligt artikel 4.1 bör en ansökan om ett kombinerat tillstånd, eller om ändring eller förlängning av ett kombinerat tillstånd, ges in i ett enda ansökningsförfarande. Om ansökan ska ges in av en tredjelandsmedborgare, ska medlemsstaterna för närvarande tillåta att den ges in från ett tredjeland eller, om detta föreskrivs i nationell rätt, på den medlemsstats territorium där tredjelandsmedborgaren vistas. För att underlätta förfarandet för sökanden föreskrivs i förslaget till omarbetat direktiv att medlemsstaterna bör tillåta att ansökan om ett kombinerat tillstånd görs både i den mottagande medlemsstaten och från ett tredjeland.

Enligt nuvarande artikel 4.3 ska det enda ansökningsförfarandet inte påverka det viseringsförfarande som kan krävas för den första inresan. För anpassning till andra direktiv om laglig migration kräver förslaget till omarbetning att medlemsstaterna utfärdar den erforderliga viseringen när de kriterier som anges i unionsrätten eller nationell rätt avseende utfärdande av ett kombinerat tillstånd och visering är uppfyllda. Syftet med den ändringen är att undvika att ansökan om inresevisering avslås eller utfärdandet försenas om kraven för utfärdande av ett kombinerat tillstånd är uppfyllda.

Artikel 5 – Behörig myndighet

I artikel 5 föreskrivs ett antal rättssäkerhetsgarantier under ansökningsförfarandet och antagandet av beslutet om kombinerat tillstånd. Enligt de gällande bestämmelserna, då ansökningar om ett kombinerat tillstånd endast kan lämnas in i den mottagande medlemsstaten, kan förfarandet för att först erhålla en inresevisering avsevärt förlänga det övergripande förfarandet. I förslaget till omarbetat direktiv fastställs att den tidsfrist på fyra månader som anges i direktivet också omfattar utfärdandet av den erforderliga visering som avses i artikel 4.3. Denna tidsfrist måste också omfatta den tid som de behöriga myndigheterna behöver för att kontrollera situationen på arbetsmarknaden innan ett beslut om ett kombinerat tillstånd fattas.

I artiklarna 6 och 7 regleras kraven för utformning av det kombinerade tillståndet och de uppehållstillstånd som utfärdas för andra ändamål än arbete. Inga ändringar har gjorts jämfört med direktiv 2011/98/EU.

I artikel 8 föreskrivs vissa förfarandegarantier för den som ansöker om tillstånd, nämligen skyldigheten att skriftligen ange skälen för ett beslut om att avslå en ansökan om tillstånd eller om ändring eller förlängning av ett tillstånd samt en garanti för att skriftlig information ges om vilken myndighet sökanden kan överklaga till och tidsfristen för detta. Inga ändringar har gjorts jämfört med direktiv 2011/98/EU.

Artikel 9 – Tillgång till information

Enligt artikel 9 är medlemsstaterna skyldiga att på begäran ge tredjelandsmedborgaren och den framtida arbetsgivaren adekvat information om vilka handlingar som krävs för att lämna in en fullständig ansökan. I förslaget till omarbetning införs en bestämmelse som mer i detalj reglerar den information som den behöriga myndigheten måste tillhandahålla, inbegripet information om tredjelandsmedborgares rättigheter, skyldigheter och rättssäkerhetsgarantier.

Artikel 10 – Avgifter

Enligt artikel 10 får medlemsstaterna begära att de sökande betalar avgifter, när det är lämpligt, för handläggningen av ansökningar. Enligt omarbetningen blir medlemsstaterna

skyldiga att fastställa avgifter som är proportionella och motsvarar de tjänster som tillhandahålls för handläggning och utfärdande av tillstånd.

Artikel 11 – Rättigheter som följer av det kombinerade tillståndet

I artikel 11 a–d fastställs de rättigheter som beviljas på grundval av det kombinerade tillståndet: inresa och vistelse, fritt tillträde till hela territoriet, rätt att bedriva den specifika yrkesverksamhet som tillståndet medger och rätt att informeras om de egna rättigheterna.

I förslaget till omarbetning införs nya bestämmelser (artikel 11.2–11.4) som syftar till att förbättra skyddet för arbetstagare från tredjeland. På grundval av de föreslagna ändringarna skulle det kombinerade tillståndet ge tredjelandsmedborgaren rätt att byta arbetsgivare under tillståndets giltighetstid. Medlemsstaterna bör kunna kräva att bli underrättade om bytet och kunna kontrollera situationen på arbetsmarknaden vid byte av arbetsgivare. Punkt 4 har lagts till för att säkerställa att medlemsstater som återkallar det kombinerade tillståndet till följd av arbetslöshet tillåter arbetstagare från tredjeland att stanna på territoriet i minst tre månader under tillståndets giltighetstid, om innehavaren av kombinerat tillstånd förlorar sitt arbete.

Artikel 12 – Likabehandling

Enligt artikel 12 i direktiv 2011/98/EU ska personer som innehar ett kombinerat tillstånd åtnjuta likabehandling med medlemsstatens medborgare på en rad områden, däribland arbetsvillkor, föreningsfrihet, sociala trygghetsförmåner, utbildning, erkännande av examensbevis och yrkeskvalifikationer, skatteförmåner, tillgång till varor och tjänster samt arbetslivsrådgivning. Enligt samma artikel är det dock tillåtet att begränsa rätten till likabehandling på vissa områden.

I den nuvarande artikel 12 är hänvisningen till likabehandling oklar när det gäller ”förfaranden för att erhålla bostad enligt nationell rätt, utan att detta påverkar avtalsfriheten” och dess koppling till undantaget i artikel 12.2 d ii (som ger medlemsstaterna möjlighet att begränsa tillgången till bostäder). Framför allt framgår det inte om den omfattar tillgång till privat bostad. Den föreslagna ändringen förtydligar att likabehandling gäller tillgång till privat bostad och att eventuella begränsningar från medlemsstaternas sida endast får avse tillgång till offentligägda hyresbostäder.

I artikel 12.1 e föreskrivs dessutom likabehandling när det gäller tillgång till socialförsäkringsskydd, enligt definitionen i förordning (EG) nr 883/2004³³, vilket omfattar familjeförmåner. I en nyligen avkunnad dom som hänvisade till italiensk lagstiftning³⁴ fann EU-domstolen att en nationell bestämmelse enligt vilken man vid fastställandet av rätten till en social trygghetsförmån inte beaktar familjemedlemmar till innehavaren av ett kombinerat tillstånd vilka inte är bosatta i den medlemsstaten utan i ett tredjeland, medan familjemedlemmar till medborgare i den medlemsstaten vilka är bosatta i ett tredjeland beaktas, inte är förenlig med unionsrätten. Genom förslaget till omarbetning anpassas skäl 24 i direktiv 2011/98/EU till denna dom genom att de två sista meningarna stryks, enligt vilka direktivet endast bör ge rättigheter för familjemedlemmar som ansluter sig till arbetstagare från tredjeland för att vistas i en medlemsstat. Det föreslås också att hänvisningen till tredjelandsmedborgare som har tillstånd att arbeta på grundval av en visering stryks i artikel

³³ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 30.4.2004, s. 1).

³⁴ Domstolens dom av den 25 november 2020, Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)/WS, C-302/19.

12.2 b andra stycket om begränsningar av tillgången till familjeförmåner. Detta skulle innebära att tredjelandsmedborgare som har tillstånd att arbeta på grundval av en visering har rätt till familjeförmåner om de arbetar i den berörda medlemsstaten under längre tid än sex månader.

Artiklarna 13–14 – Övervakning, riskbedömning, inspektioner och sanktioner samt underlättande av klagomål

Nya artiklar införs för att stärka bestämmelserna om likabehandling. Medlemsstaterna bör föreskriva effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner mot arbetsgivare vid överträdelser av nationella bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv, särskilt när det gäller arbetsvillkor, föreningsfrihet och anslutningsfrihet samt tillgång till sociala trygghetsförmåner. Dessa åtgärder bör omfatta övervakning, riskbedömning och, när så är lämpligt, inspektioner.

För att effektivisera kontrollen av efterlevnaden bör mekanismer för klagomål inrättas. De bör vara öppna inte bara för innehavare av kombinerade tillstånd utan även för tredje parter som, i enlighet med de kriterier som fastställs i nationell rätt, har ett berättigat intresse av att säkerställa att detta direktiv efterlevs samt för medlemsstaternas behöriga myndigheter när så föreskrivs i nationell rätt. Detta beror på att det finns belegg för att tredjelandsmedborgare ofta antingen inte känner till att sådana mekanismer finns eller är obenägna att använda dem i eget namn, eftersom de är rädda för konsekvenserna när det gäller befintliga och/eller framtida sysselsättningsmöjligheter.

Artikel 14 – Information till allmänheten

I förslaget till omarbetat direktiv fastställs mer detaljerade skyldigheter för medlemsstaterna när det gäller information till allmänheten. De reviderade åtgärderna omfattar skyldigheten att tillhandahålla information om de styrkande handlingar som krävs för en ansökan och om villkoren för inresa och vistelse, inbegripet rättigheter, skyldigheter och rättssäkerhetsgarantier för tredjelandsmedborgare.

Artiklarna 15–18

I dessa artiklar fastställs bestämmelser om rapportering, kontaktpunkter, införlivande, ikraftträdande och adressater, som redan föreskrivs i direktiv 2011/98/EU.

I artikel 19 föreskrivs att förslaget formellt upphäver det befintliga direktiv 2011/98/EU om ett kombinerat tillstånd.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ett enda ansökningsförfarande för ett kombinerat tillstånd för tredjelandsmedborgare att vistas och arbeta på en medlemsstats territorium och om en gemensam uppsättning rättigheter för arbetstagare från tredjeland som vistas lagligen i en medlemsstat (omarbetning)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 79.2 a–b, med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten, med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande³⁵, med beaktande av Regionkommitténs yttrande³⁶, i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet³⁷, och av följande skäl:

↓ Ny

(1) Flera ändringar ska göras av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/98/EU³⁸. Det direktivet bör av tydlighetsskäl omarbetas.

↓ 2011/98/EU skäl 1 (anpassad)

~~För att gradvis upprätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa föreskrivs i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) att det ska beslutas om åtgärder som rör asyl, invandring och skydd av rättigheter för tredjelandsmedborgare.~~

³⁵ EUT C 27, 3.2.2009, s. 114.

³⁶ EUT C 257, 9.10.2008, s. 20.

³⁷ Europaparlamentets ståndpunkt av den 24 mars 2011 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 24 november 2011 (ännu ej offentliggjord i EUT). Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 december 2011 (ännu ej offentliggjord i EUT).

³⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/98/EU av den 13 december 2011 om ett enda ansökningsförfarande för ett kombinerat tillstånd för tredjelandsmedborgare att vistas och arbeta på en medlemsstats territorium och om en gemensam uppsättning rättigheter för arbetstagare från tredjeland som vistas lagligen i en medlemsstat (EUT L 343, 23.12.2011, s. 1),

↓ 2011/98/EU skäl 2 (anpassad)

~~Europeiska rådet erkände vid sitt särskilda möte i Tammerfors den 15-16 oktober 1999 behovet av harmonisering av nationell rätt om villkoren för rätt till inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare. Europeiska rådet konstaterade i detta sammanhang särskilt att Europeiska unionen bör säkerställa en rättvis behandling av tredjelandsmedborgare som lagligen vistas på medlemsstaternas territorium och att en mer kraftfull integrationspolitik bör syfta till att ge dem rättigheter och skyldigheter som är jämförbara med unionsmedborgarnas. Europeiska rådet uppmanade därför rådet att anta de rättsliga instrumenten, på grundval av förslag från kommissionen. Behovet av att uppnå de mål som fastställdes vid mötet i Tammerfors bekräftades i Stockholmsprogrammet, som antogs av Europeiska rådet vid dess möte den 10 och 11 december 2009.~~

↓ 2011/98/EU skäl 3 (anpassad)

- (2) Bestämmelser om ett enda ansökningsförfarande, som leder till ett kombinerat tillstånd, som i en enda administrativ handling omfattar såväl uppehållstillstånd som arbetstillstånd, kommer att bidra till att förenkla och harmonisera de regler som för närvarande gäller i medlemsstaterna. ~~Sådana förenklingar av förfarandena har redan införts av flera medlemsstater och har lett till effektivare förfaranden för både migranterna och deras arbetsgivare och har underlättat kontroller av lagligheten i deras vistelse och anställning.~~
-

↓ 2011/98/EU skäl 4

- (3) För att möjliggöra den första inresan till sina territorier bör medlemsstaterna kunna utfärda ett kombinerat tillstånd eller, om de utfärdar kombinerade tillstånd endast efter inresa, en visering. Medlemsstaterna bör utfärda sådana kombinerade tillstånd eller viseringar skyndsamt.
-

↓ 2011/98/EU skäl 5

- (4) En uppsättning regler för förfarandet för handläggning av ansökan om ett kombinerat tillstånd bör fastställas. Förfarandet bör vara effektivt och genomförbart, med beaktande av den normala arbetsbelastningen vid medlemsstaternas myndigheter, samt öppet och rättvist, så att de berörda personerna ges adekvat rättssäkerhet.
-

↓ 2011/98/EU skäl 6

- (5) Bestämmelserna i detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas behörighet att reglera inresa, inklusive omfattningen av arbetskraftsinvandringen från tredjeländer.
-

↓ Ny

- (6) Detta direktiv bör omfatta anställningsförhållanden mellan arbetstagare från tredjeland och arbetsgivare. Om en medlemsstats nationella rätt möjliggör inresa för tredjelandsmedborgare genom bemanningsföretag som har sitt säte på medlemsstatens territorium och som har ett anställningsförhållande med arbetstagaren, bör sådana företag inte undantas från detta direktivs tillämpningsområde.

↓ 2011/98/EU skäl 7 (anpassad)

- (7) Utstationerade tredjelandsmedborgare ☒ som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG³⁹ ☒ bör inte omfattas av detta direktiv. Detta bör inte hindra att tredjelandsmedborgare som är lagligen bosatta och lagligen arbetar i en medlemsstat och som utstationeras till en annan medlemsstat fortsatt behandlas likadant som ursprungsmedlemsstatens medborgare under den tid utstationeringen varar vad avser de anställningsvillkor som inte påverkas av tillämpningen av ~~Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster~~⁴⁰.

↓ Ny

- (8) Tredjelandsmedborgare som åtnjuter skydd i enlighet med nationell rätt, internationella förpliktelser eller praxis i en medlemsstat bör omfattas av detta direktivs tillämpningsområde så att de beviljas en utökad uppsättning rättigheter.

↓ 2011/98/EU skäl 8 (anpassad)

- (9) Tredjelandsmedborgare som har beviljats ställning som varaktigt bosatta i enlighet med rådets direktiv 2003/109/EG ~~av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning~~⁴¹ bör inte omfattas av detta direktiv med hänsyn till deras ☒ allmänt sett ☒ mer privilegierade ställning och deras särskilda typ av uppehållstillstånd, ”EU-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta”.

↓ 2011/98/EU skäl 9

⇒ Ny

- (10) Tredjelandsmedborgare som har beviljats inresa till en medlemsstats territorium för säsongarbete ☒ och som har ansökt om inresa eller som har beviljats inresa till en medlemsstats territorium i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/36/EU⁴² ☒ bör inte omfattas av detta direktiv med hänsyn till att ☒ de omfattas av direktiv 2014/36/EU, som inrättar en särskild ordning ☒ ~~deras ställning är av tillfällig art.~~

↓ 2011/98/EU skäl 10 (anpassad)

⇒ Ny

- ~~(11)~~ Medlemsstaternas skyldighet att fastställa om ansökan ska ~~göras~~ ☒ ges in ☒ av en tredjelandsmedborgare eller av dennes arbetsgivare bör inte påverka de arrangemang enligt vilka båda dessa ska medverka i förfarandet. Medlemsstaten bör ~~besluta~~

³⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster (EGT L 18, 21.1.1997, s. 1).

⁴⁰ ~~EGT L 18, 21.1.1997, s. 1.~~

⁴¹ Rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning (EUT L 16, 23.1.2004, s. 44).

⁴² Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/36/EU av den 26 februari 2014 om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för säsonganställning (EUT L 94, 28.3.2014, s. 375).

huruvuda ⇒ tillåta att ⇐ ansökan om ett kombinerat tillstånd ska göras ☒ ges in ☒
⇒ både ⇐ i den mottagande medlemsstaten eller ⇒ och ⇐ från ett tredjeland. I de fall
~~en tredjelandsmedborgare inte får göra en ansökan från ett tredjeland, bör~~
~~medlemsstaterna se till att ansökan kan göras av arbetsgivaren i den mottagande~~
~~medlemsstaten.~~

↓ 2011/98/EU skäl 11

⇒ Ny

- (12) Direktivets bestämmelser om ett enda ansökningsförfarande och om kombinerat tillstånd bör inte avse enhetliga viseringar eller viseringar för längre vistelse ⇒ , med undantag för medlemsstaternas skyldighet att utfärda den erforderliga viseringen inom den tidsfrist på fyra månader som fastställts för att anta ett beslut om kombinerat tillstånd ⇐.
-

↓ 2011/98/EU skäl 13

⇒ Ny

- (13) Tidsfristen för att fatta ett beslut om ansökan bör ~~inte inbegripa den tid som är~~
~~nödvändig för erkännande av yrkeskvalifikationer eller för utfärdande av en visering~~
⇒ inbegripa både den tid som är nödvändig för utfärdande av en visering, vid behov,
och den tid som är nödvändig för att göra vederbörliga kontroller av situationen på
arbetsmarknaden ⇐. ~~Detta direktiv bör inte påverka nationella förfaranden för~~
~~erkännande av examensbevis.~~
-

⇓ Ny

- (14) I detta syfte bör medlemsstaterna utföra endast en substantiell kontroll av sökandens dokumentation för utfärdandet av både ett kombinerat tillstånd och den erforderliga viseringen, så att dubbelarbete och förlängda förfaranden undviks. Dessutom bör medlemsstaterna inte kräva att sökanden ger in den berörda dokumentationen mer än en gång.
-

↓ 2011/98/EU skäl 12

- (15) Att en behörig myndighet utses enligt detta direktiv bör inte påverka den roll och det ansvar som andra myndigheter och i förekommande fall arbetsmarknadens parter har i fråga om att pröva och fatta beslut om ansökan.
-

↓ 2011/98/EU skäl 13 (anpassad)

- (16) Tidsfristen för att fatta ett beslut om ansökan bör ☒ dock ⇐ inte inbegripa den tid som är nödvändig för erkännande av yrkeskvalifikationer ~~eller för utfärdande av en~~
~~visering.~~ Detta direktiv bör inte påverka nationella förfaranden för erkännande av examensbevis.

↓ 2011/98/EU skäl 14 (anpassad)

- (17) Det kombinerade tillståndet bör utformas i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1030/2002 ~~av den 13 juni 2002 om en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för medborgare i tredjeland~~⁴³, vilket gör det möjligt för medlemsstaterna att föra in ytterligare uppgifter, i synnerhet uppgifter om huruvida personen har tillstånd att arbeta eller inte. Bland annat för att uppnå en bättre kontroll av invandringen bör medlemsstaterna inte endast i det kombinerade tillståndet, utan även i andra uppehållstillstånd som utfärdas, lämna upplysningar om arbetstillstånd, oberoende av vilken typ av tillstånd eller ☒ uppehållstillstånd ☒ ~~uppehållshandling~~ som har legat till grund för att tredjelandsmedborgaren har beviljats inresa till medlemsstatens territorium och fått tillträde till arbetsmarknaden i medlemsstaten.
-

↓ 2011/98/EU skäl 15

- (18) Bestämmelserna i detta direktiv om uppehållstillstånd för andra ändamål än arbete bör endast tillämpas i fråga om tillståndets utformning och inte påverka unionsbestämmelser eller nationella bestämmelser som rör förfaranden för att bevilja inresa och vistelse och förfaranden för att utfärda sådana tillstånd.
-

↓ 2011/98/EU skäl 16

- (19) Bestämmelserna i detta direktiv om ett kombinerat tillstånd och om uppehållstillstånd som utfärdas för andra ändamål än arbete bör inte hindra medlemsstaterna från att utfärda kompletterande pappershandlingar för att kunna ge mer exakt information om anställningsförhållandet, när det på uppehållstillståndet inte finns tillräckligt med plats. Sådana handlingar kan tjäna till att förhindra utnyttjande av tredjelandsmedborgare och bekämpa olaglig anställning men bör vara frivilligt för medlemsstaterna och inte ersätta ett arbetstillstånd, vilket därmed skulle äventyra idén med ett kombinerat tillstånd. De tekniska möjligheter som erbjuds genom artikel 4 i förordning (EG) nr 1030/2002 och punkt a ~~2016~~ i dess bilaga, kan också användas för att lagra sådana uppgifter på elektronisk väg.
-

↓ 2011/98/EU skäl 17

- (20) De villkor och kriterier som kan ligga till grund för att en ansökan om ett kombinerat tillstånd eller om ändring eller förlängning av ett kombinerat tillstånd avslås, eller som kan ligga till grund för ett återkallande av ett kombinerat tillstånd, bör vara objektiva och fastställda i den nationella lagstiftningen, inbegripet skyldigheten att iakttä principen om unionsföreträde, som särskilt uttrycks i de relevanta bestämmelserna i anslutningsakterna från år 2003 och 2005. Beslut om avslag och återkallande bör vara vederbörligen motiverade.

⁴³ Rådets förordning (EG) nr 1030/2002 av den 13 juni 2002 om en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för medborgare i tredjeland (EGT L 157, 15.6.2002, s. 1).

↓ 2011/98/EU skäl 18

- (21) Tredjelandsmedborgare som innehar en giltig resehandling och ett kombinerat tillstånd som har utfärdats av en medlemsstat som tillämpar Schengenregelverket fullt ut bör få tillstånd att resa in och röra sig fritt på de medlemsstaters territorium som tillämpar Schengenregelverket fullt ut under en period av högst tre månader under en sexmånadersperiod i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399⁴⁴ ~~(EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna)~~⁴⁵ och artikel 21 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Republiken Frankrike om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna⁴⁶ (Schengenkonventionen).
-

↓ 2011/98/EU skäl 19

- (22) I avsaknad av horisontell unionslagstiftning har tredjelandsmedborgare olika rättigheter beroende på i vilken medlemsstat de arbetar och vilken nationalitet de har. För att vidareutveckla en konsekvent invandringspolitik och minska skillnaderna i rättigheter mellan unionsmedborgare och tredjelandsmedborgare som arbetar lagligen i en medlemsstat, och för att komplettera de befintliga reglerna om invandring bör det fastställas en uppsättning rättigheter, för att särskilt precisera de områden på vilka arbetstagare från tredjeland som har rest in lagligen i en medlemsstat, men ännu inte har ställning som varaktigt bosatta, ges samma rättigheter som medlemsstatens egna medborgare. Avsikten med dessa bestämmelser är att skapa ett minimum av likvärdiga förutsättningar inom unionen, erkänna att sådana tredjelandsmedborgare genom sitt arbete och genom sina skatteinbetalningar bidrar till unionens ekonomi samt motverka orättvis konkurrens mellan en medlemsstats egna medborgare och tredjelandsmedborgare till följd av ett eventuellt utnyttjande av de sistnämnda. Utan att det påverkar tolkningen av begreppet *anställningsförhållande* i annan unionsrätt bör den definition av *arbetstagare från tredjeland* som fastställs i detta direktiv avse en tredjelandsmedborgare som har beviljats inresa till en medlemsstats territorium och som är lagligen bosatt där och har tillstånd att arbeta där som anställd enligt nationell rätt och/eller praxis i den medlemsstaten.
-

↓ 2011/98/EU skäl 20 (anpassad)

- (23) Alla tredjelandsmedborgare som lagligen vistas och arbetar i en medlemsstat bör omfattas av åtminstone en gemensam uppsättning rättigheter som baseras på likabehandling med medborgarna i deras mottagande medlemsstat, oberoende av för vilket ändamål eller på vilken grund de ursprungligen beviljades inresa. Rätten till likabehandling på de områden som ☒ omfattas av ☐ anges i detta direktiv bör inte endast omfatta tredjelandsmedborgare som har beviljats inresa till en medlemsstat för arbete, utan även dem som har beviljats inresa för andra ändamål och som har fått

⁴⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 77, 23.3.2016, s. 1).

⁴⁵ ~~EUT L 105, 13.4.2006, s. 1.~~

⁴⁶ EGT L 239, 22.9.2000, s. 19.

tillträde till den medlemsstatens arbetsmarknad i enlighet med andra bestämmelser i unionsrätten eller i nationell rätt, inbegripet familjemedlemmar till en tredjelandsmedborgare som har beviljats inresa i medlemsstaten enligt rådets direktiv 2003/86/EG ~~av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening⁴⁷~~ ~~och tredjelandsmedborgare som beviljats inresa till en medlemsstats territorium enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/801⁴⁸ 2004/114/EG av den 13 december 2004 om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för studier, elevutbyte, oavlönad yrkesutbildning eller volontärarbete⁴⁹ och forskare som har beviljats inresa enligt rådets direktiv 2005/71/EG av den 12 oktober 2005 om ett särskilt förfarande för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse i forsknings syfte⁵⁰.~~

↓ 2011/98/EU skäl 21

- (24) Rätten till likabehandling på vissa angivna områden bör vara strikt kopplad till att tredjelandsmedborgaren vistas lagligen och har fått tillträde till arbetsmarknaden i en medlemsstat, vilket framgår av det kombinerade tillstånd som ger rätt att vistas och arbeta och av uppehållstillstånd som har utfärdats för andra ändamål och som innehåller information om tillstånd att arbeta.

↓ 2011/98/EU skäl 22

- (25) De arbetsvillkor som avses i detta direktiv bör omfatta åtminstone lön, uppsägning, hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, arbetstider och ledighet, med beaktande av gällande kollektivavtal.

↓ 2011/98/EU skäl 23

- (26) En medlemsstat bör erkänna yrkeskvalifikationer som en tredjelandsmedborgare har förvärvat i en annan medlemsstat på samma sätt som för unionsmedborgare och bör beakta kvalifikationer som har förvärvats i ett tredjeland i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG ~~av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer⁵¹~~. Den rätt till likabehandling som ges arbetstagare från tredjeland i fråga om erkännande av examensbevis, utbildningsbevis för teoretiska utbildningar och andra yrkeskvalifikationer i enlighet med relevanta nationella förfaranden bör inte påverka medlemsstaternas behörighet att bevilja sådana arbetstagare från tredjeland tillträde till sina arbetsmarknader.

↓ 2011/98/EU skäl 24

- ~~(27)~~ Arbetstagare från tredjeland bör åtnjuta likabehandling med avseende på social trygghet. I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 ~~av den 29~~

⁴⁷ Rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening (EUT L 251, 3.10.2003, s. 12).

⁴⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/801 av den 11 maj 2016 om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för forskning, studier, praktik, volontärarbete, deltagande i elevutbytesprogram eller utbildningsprojekt och för au pairarbete (EUT L 132, 21.5.2016, s. 21).

⁴⁹ ~~EUT L 375, 23.12.2004, s. 12.~~

⁵⁰ ~~EUT L 289, 2.11.2005, s. 15.~~

⁵¹ Direktiv 2005/36/EG om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, 30.9.2005, s. 22).

~~april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen⁵² anges grenar av social trygghet. Bestämmelserna om likabehandling i fråga om social trygghet i detta direktiv bör också vara tillämpliga på arbetstagare som medges inresa till en medlemsstat direkt från ett tredjeland. Detta direktiv bör dock inte tillerkänna arbetstagare från ett tredjeland fler rättigheter än de som redan föreskrivs i gällande unionsrätt på området social trygghet för tredjelandsmedborgare som har gränsöverskridande anknytning. Vidare bör direktivet inte tillerkänna rättigheter i situationer som inte omfattas av unionsrätten, såsom i förhållande till familjemedlemmar som är bosatta i ett tredjeland. Detta direktiv bör endast bevilja rättigheter för familjemedlemmar som i samband med familjeåterförening ansluter sig till en arbetstagare från tredjeland för att vistas i en medlemsstat eller för familjemedlemmar som redan vistas lagligen i den medlemsstaten.~~

↓ 2011/98/EU skäl 25

- (28) Medlemsstaterna bör åtminstone säkerställa likabehandling för tredjelandsmedborgare som är anställda eller som efter en minimiperiod av anställning har registrerats som arbetslösa. Ingen begränsning av likabehandlingen i fråga om social trygghet enligt detta direktiv bör påverka de rättigheter som tillerkänns enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1231/2010 ~~av den 24 november 2010 om utvidgning av förordning (EG) nr 883/2004 och förordning (EG) nr 987/2009 till att gälla de tredjelandsmedborgare som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa förordningar⁵³.~~

↓ 2011/98/EU skäl 26

- (29) Unionsrätten begränsar inte medlemsstaternas behörighet att utforma sina sociala trygghetssystem. ~~I avsaknad av harmonisering på unionsnivå~~ Det ankommer ~~det~~ följaktligen på varje medlemsstat att bestämma villkoren för beviljande av sociala trygghetsförmåner, förmånernas storlek och under hur lång tid som de ska utgå. Medlemsstaterna är vid utövandet av denna behörighet emellertid skyldiga att iakttä unionsrätten.

↓ 2011/98/EU skäl 27

- (30) Likabehandling av arbetstagare från tredjeland bör inte avse sådana yrkesutbildningsåtgärder som finansieras genom sociala biståndssystem.

↓ Ny

- (31) För att stärka likabehandlingen av arbetstagare från tredjeland bör medlemsstaterna föreskriva effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner mot arbetsgivare vid överträdelser av nationella bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv,

⁵² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 30.4.2004, s. 1).

⁵³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1231/2010 av den 24 november 2010 om utvidgning av förordning (EG) nr 883/2004 och förordning (EG) nr 987/2009 till att gälla de tredjelandsmedborgare som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa förordningar (EUT L 344, 29.12.2010, s. 1).

särskilt när det gäller arbetsvillkor, föreningsfrihet, anslutningsfrihet och tillgång till sociala trygghetsförmåner.

- (32) För att säkerställa korrekt efterlevnad av detta direktiv bör medlemsstaterna säkerställa att det finns lämpliga mekanismer för övervakning av arbetsgivare och att, när så är lämpligt, effektiva och adekvata inspektioner genomförs på deras respektive territorier. Valet av vilka arbetsgivare som ska inspekteras bör huvudsakligen grunda sig på en riskbedömning som ska genomföras av medlemsstatens behöriga myndigheter, varvid hänsyn ska tas bland annat till vilken bransch företaget verkar inom och till eventuella tidigare fall av överträdelser.
- (33) Medlemsstaterna bör också inrätta effektiva mekanismer genom vilka arbetstagare från tredjeland kan söka rättslig prövning och inge klagomål, antingen direkt eller genom tredje parter som i enlighet med de kriterier som fastställs i nationell rätt har ett berättigat intresse av att säkerställa att detta direktiv efterlevs, såsom fackföreningar eller andra sammanslutningar eller behöriga myndigheter. Detta anses nödvändigt för att hantera situationer där arbetstagare från tredjeland är omedvetna om att det finns mekanismer för kontroll av efterlevnaden eller är obenägna att i eget namn vända sig till dessa, till exempel av rädsla för eventuella konsekvenser.
- (34) Tredjelandsmedborgaren bör ha rätt att byta arbetsgivare under det kombinerade tillståndets giltighetstid. Medlemsstaterna bör kunna kräva att bli underrättade om bytet och kontrollera situationen på arbetsmarknaden vid byte av arbetsgivare. Det kombinerade tillståndet bör inte återkallas under en period på minst tre månader om innehavaren blir arbetslös.

↓ 2011/98/EU skäl 28

- (35) Detta direktiv bör tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av förmånligare bestämmelser i unionsrätten och i tillämpliga internationella instrument.

↓ 2011/98/EU skäl 29

- (36) Medlemsstaterna bör genomföra bestämmelserna i detta direktiv utan diskriminering på grund av kön, ras, hudfärg, etniskt eller socialt ursprung, genetiska särdrag, språk, religion eller övertygelse, politisk eller annan åskådning, tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet, börd, ~~funktionshinder~~funktionsnedsättning, ålder eller sexuell läggning, i enlighet med rådets direktiv 2000/43/EG ~~av den 29 juni 2000 om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung~~⁵⁴ och rådets direktiv 2000/78/EG ~~av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet~~⁵⁵.

↓ 2011/98/EU skäl 30

- (37) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att fastställa ett enda ansökningsförfarande för utfärdande av ett kombinerat tillstånd för

⁵⁴ Rådets direktiv 2000/43/EG av den 29 juni 2000 om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung (EGT L 180, 19.7.2000, s. 22).

⁵⁵ Rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet (EGT L 303, 2.12.2000, s. 16).

tredjelandssmedborgare att arbeta på en medlemsstats territorium och en gemensam uppsättning rättigheter för arbetstagare från tredjeland som vistas lagligen i en medlemsstat, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

↓ 2011/98/EU skäl 31

- (38) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i enlighet med artikel 6.1 i EU-fördraget.

↓ 2011/98/EU skäl 32 (anpassad)

~~I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument av den 28 september 2011 har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.~~

↓ 2011/98/EU skäl 33 (anpassad)

⇒ Ny

- (39) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll (nr 21) om Förenade kungarikets och Irlands ställning ☒ med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa ☒, fogat till ☒ fördraget om Europeiska unionen ☒ (EU-fördraget) och ☒ fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ☒ (EUF-fördraget), och utan att det påverkar tillämpningen av artikel ☐ ⇒ artiklarna 3 och ☐ 4 i det protokollet, deltar ⇒ Irland ☐ ~~dess medlemsstater~~ inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på ⇒ Irland ☐ ~~dem~~.

[ELLER]

[I enlighet med ⇒ artikel 4a ☐ ~~artiklarna 1 och 2~~ i protokoll (nr 21) om Förenade kungarikets och Irlands ställning ☒ med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa ☒, fogat till ☒ fördraget om Europeiska unionen ☒ (EU-fördraget) och ☒ fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ☒ (EUF-fördraget), och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, ~~deltar dessa medlemsstater inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på dem~~ ⇒ har Irland [genom en skrivelse av ...] meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av detta direktiv. ☐]

↓ 2011/98/EU skäl 34

- (40) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll (nr 22) om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av detta ~~beslut~~ direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.

↓ Ny

- (41) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell rätt bör endast gälla de bestämmelser som utgör en innehållsmässig ändring i förhållande till det tidigare direktivet. Skyldigheten att införliva de oförändrade bestämmelserna följer av det tidigare direktivet.
- (42) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de tidsfrister för införlivande med nationell rätt av direktiven som anges i del B i bilaga I.

↓ 2011/98/EU (anpassad)
⇒ Ny

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

1. I detta direktiv fastställs
 - (a) ett enda ansökningsförfarande för utfärdande av ett kombinerat tillstånd för tredjelandsmedborgare att vistas och arbeta på en medlemsstats territorium, i syfte att förenkla förfarandena vid deras inresa och att underlätta kontrollen av deras ställning, ~~och~~
 - (b) en gemensam uppsättning rättigheter för arbetstagare från tredjeland som vistas lagligen i en medlemsstat, oavsett för vilket syfte de ursprungligen tillåts inresa till den medlemsstatens territorium, grundade på likabehandling i förhållande till den medlemsstatens medborgare.
2. Detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas behörighet ☒ när det gäller hur många tredjelandsmedborgare som beviljas inresa från tredjeländer för att söka anställning ~~☒ att bevilja tredjelandsmedborgares tillträde till sina arbetsmarknader.~~

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

- (a) *tredjelandsmedborgare*: en person som inte är unionsmedborgare i den mening som avses i artikel 20.1 i EUF-fördraget.
- (b) *arbetstagare från tredjeland*: en tredjelandsmedborgare som har beviljats inresa till en medlemsstats territorium, lagligen vistas där och har tillstånd att arbeta som anställd enligt nationell rätt och/eller praxis i den medlemsstaten.

↓ Ny

- (c) *arbetsgivare*: varje fysisk person eller rättssubjekt, inbegripet bemanningsföretag, för vilka eller under vilkas ledning och/eller kontroll anställning sker.
-

↓ 2011/98/EU

~~de~~ *kombinerat tillstånd*: ett uppehållstillstånd som utfärdas av myndigheterna i en medlemsstat och som ger en tredjelandsmedborgare rätt att lagligen vistas på dess territorium för att arbeta där.

~~ed~~ *ett enda ansökningsförfarande*: ett förfarande som, på grundval av en enda ansökan om tillstånd att vistas och arbeta på en medlemsstats territorium som inges av en tredjelandsmedborgare eller dennes arbetsgivare, leder till ett beslut om denna ansökan om ett kombinerat tillstånd.

Artikel 3

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv är tillämpligt på
 - (a) tredjelandsmedborgare som ansöker om att få vistas i en medlemsstat för att arbeta,
 - (b) tredjelandsmedborgare som har beviljats inresa till en medlemsstat i andra syften än arbete i enlighet med unionsrätt eller nationell rätt, har tillstånd att arbeta och har ett uppehållstillstånd i enlighet med förordning (EG) nr 1030/2002, och
 - (c) tredjelandsmedborgare som har beviljats inresa till en medlemsstat för att arbeta i enlighet med unionsrätt eller nationell rätt.
2. Direktivet ska inte tillämpas på tredjelandsmedborgare
 - a) som är familjemedlemmar till unionsmedborgare som har utövat eller som utövar sin rätt till fri rörlighet inom unionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG ~~av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier~~⁵⁶,
 - b) som, i likhet med sina familjemedlemmar och oavsett medborgarskap, har rätt till fri rörlighet motsvarande unionsmedborgares rättigheter enligt avtal mellan antingen unionen och medlemsstaterna eller unionen och tredjeländer,

↓ 2011/98/EU (anpassad)

- c) som ~~är utstationerade~~ ☒ omfattas av direktiv 96/71/EG ☒, så länge som de är utstationerade ☒ på den berörda medlemsstatens territorium ☒,

⁵⁶

Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77).

d) som har ansökt om eller beviljats inresa till en medlemsstats territorium för att arbeta i egenskap av personer som förflyttas inom företag ☒ i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/66/EU⁵⁷ ☒,

e) som har ansökt om eller beviljats inresa till en medlemsstats territorium som säsongsarbetare ~~eller au-pairer~~ ☒ i enlighet med direktiv 2014/36/EU eller som au-pairer i enlighet med direktiv (EU) 2016/801 ☒,

↓ 2011/98/EU

f) som har rätt att vistas i en medlemsstat på grundval av tillfälligt skydd eller som har ansökt om rätt till vistelse där på den grunden och väntar på ett beslut om sin ställning,

g) som åtnjuter internationellt skydd enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU⁵⁸ 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet⁵⁹, eller har ansökt om internationellt skydd enligt det direktivet och vars ansökan ännu inte har lett till ett slutligt beslut,

~~h) som åtnjuter skydd i enlighet med nationell rätt, internationella förpliktelser eller praxis i en medlemsstat eller har ansökt om skydd i enlighet med nationell rätt, internationella förpliktelser eller praxis i medlemsstaten och vilkas ansökan ännu inte har lett till ett slutligt beslut,~~

~~h_i)~~ som är varaktigt bosatta i enlighet med direktiv 2003/109/EG,

~~i_i)~~ vilkas avvisning eller utvisning har skjutits upp av faktiska eller rättsliga skäl,

~~j_k)~~ som har ansökt om eller beviljats inresa till en medlemsstats territorium som egenföretagare,

~~k_l)~~ som har ansökt om eller beviljats inresa för att arbeta som sjömän eller i någon annan kapacitet ombord på ett fartyg som är registrerat i en medlemsstat eller som seglar under en medlemsstats flagg.

3. Medlemsstaterna får besluta att kapitel II inte ska tillämpas på tredjelandsmedborgare som antingen beviljats tillstånd att arbeta på en medlemsstats territorium under högst sex månader eller har beviljats inresa till en medlemsstat för studier.

4. Kapitel II ska inte tillämpas på tredjelandsmedborgare som har tillstånd att arbeta på grundval av en visering.

⁵⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/66/EU av den 15 maj 2014 om villkor för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare inom ramen för företagsintern förflyttning av personal (EUT L 157, 27.5.2014, s. 1).

⁵⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 337, 20.12.2011, s. 9).

⁵⁹ EUT L 304, 30.9.2004, s. 12.

KAPITEL II

ETT ENDA ANSÖKNINGSFÖRFARANDE OCH ETT KOMBINERAT TILLSTÅND

Artikel 4

Ett enda ansökningsförfarande

↓ 2011/98/EU (anpassad)

⇒ Ny

1. En ansökan om ett kombinerat tillstånd, eller om ändring eller förlängning av ett kombinerat tillstånd ska ges in i ett enda ansökningsförfarande. Medlemsstaterna ska fastställa huruvida ansökningar om ett kombinerat tillstånd ska göras ☒ ges in ☒ av tredjelandsmedborgaren eller av tredjelandsmedborgarens arbetsgivare. Medlemsstaterna får också besluta om att godta en ansökan från någon av dessa två. Om ansökan ska ges in av tredjelandsmedborgaren, ska medlemsstaterna tillåta att den ges in ⇒ både ⇐ från ett tredjeland ⇒ och ⇐ eller, om detta föreskrivs i nationell rätt, på den medlemsstats territorium där tredjelandsmedborgaren vistas.

2. Medlemsstaterna ska pröva en ansökan som gjorts ☒ getts in ☒ enligt punkt 1 och fatta ett beslut om att utfärda, ändra eller förlänga det kombinerade tillståndet, om sökanden uppfyller de kriterier som anges i unionsrätten eller nationell rätt. Beslutet om att utfärda, ändra eller förlänga det kombinerade tillståndet ska utgöra en enda administrativ handling som omfattar både uppehållstillstånd och arbetstillstånd.

~~3. Det enda ansökningsförfarandet ska inte påverka det viseringsförfarande som kan krävas för den första inresan.~~

↓ Ny

3. Under förutsättning att de kriterier som anges i unionsrätten eller nationell rätt är uppfyllda och om en medlemsstat utfärdar kombinerade tillstånd endast på sitt territorium, ska den berörda medlemsstaten utfärda den erforderliga viseringen till tredjelandsmedborgaren.

↓ 2011/98/EU

4. Om de föreskrivna villkoren är uppfyllda, ska medlemsstaterna utfärda ett kombinerat tillstånd till tredjelandsmedborgare som ansöker om inresa och till tredjelandsmedborgare som redan beviljats inresa och som efter det att de nationella genomförandebestämmelserna trätt i kraft ansöker om förlängning eller ändring av sitt uppehållstillstånd.

Artikel 5

Behörig myndighet

1. Medlemsstaterna ska utse den myndighet som ska vara behörig att ta emot ansökan och att utfärda det kombinerade tillståndet.
2. Den behöriga myndigheten ska fatta beslut om den fullständiga ansökan så snart som möjligt, och under alla omständigheter senast fyra månader från den dag då ansökan gavs in.

↓ 2011/98/EU (anpassad)
⇒ Ny

Den tidsfrist som anges i första stycket ⇒ ska omfatta kontroll av situationen på arbetsmarknaden och utfärdande av den erforderliga visering som avses i artikel 4.3. ⇐ ☒ Tidsfristen ☒ får i undantagsfall förlängas, om prövningen av ansökan är komplicerad.

↓ 2011/98/EU

Om inget beslut har fattats när tidsfristen i denna punkt löper ut, ska konsekvenserna fastställas i nationell rätt.

3. Den behöriga myndigheten ska skriftligen underrätta sökanden om beslutet i enlighet med förfarandena för underrättelser i relevant nationell lagstiftning.
4. Om de uppgifter eller handlingar som ges in till stöd för ansökan är ofullständiga enligt kriterierna i nationell rätt, ska den behöriga myndigheten skriftligen underrätta sökanden om vilka kompletterande uppgifter eller handlingar som krävs och fastställa en rimlig tidsfrist för deras inlämnande. Den tidsfrist som anges i punkt 2 ska upphöra att löpa fram till dess att den behöriga myndigheten eller andra relevanta myndigheter har mottagit de kompletterande uppgifter som krävs. Om dessa kompletterande uppgifter eller handlingar inte har lämnats inom tidsfristen, får den behöriga myndigheten avslå ansökan.

Artikel 6

Kombinerat tillstånd

1. Medlemsstaterna ska utfärda ett kombinerat tillstånd med användning av den enhetliga utformning som föreskrivs i förordning (EG) nr 1030/2002 och lämna upplysningar om arbetstillstånd i enlighet med vad som anges i punkt a.12 och a.16 ~~a.7.5-9~~ i den förordningens bilaga.

Medlemsstaterna får på papper ange ytterligare uppgifter rörande tredjelandsmedborgarens anställningsförhållanden (t.ex. arbetsgivarens namn och adress, arbetsplats, typ av arbete, arbetstid, lön) eller lagra sådana uppgifter på elektronisk väg såsom avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 1030/2002 och punkt a.20-16 i dess bilaga.

2. Vid utfärdande av det kombinerade tillståndet ska medlemsstaterna inte utfärda några ytterligare tillstånd som bevis för att tillträde ges till arbetsmarknaden.

Artikel 7

Uppehållstillstånd för andra ändamål än arbete

↓ 2011/98/EU (anpassad)

1. När medlemsstaterna utfärdar uppehållstillstånd ☒ för andra ändamål än arbete ☒ i enlighet med förordning (EG) nr 1030/2002 ska de lämna upplysningar om rätten att arbeta, oberoende av vilken typ av tillstånd det är fråga om.

↓ 2011/98/EU

Medlemsstaterna får på papper ange ytterligare uppgifter rörande tredjelandsmedborgarens anställningsförhållanden (t.ex. arbetsgivarens namn och adress, arbetsplats, typ av arbete, arbetstid, lön) eller lagra sådana uppgifter på elektronisk väg såsom avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 1030/2002 och punkt a.20-16 i dess bilaga.

2. Vid utfärdande av uppehållstillstånd i enlighet med förordning (EG) nr 1030/2002 ska medlemsstaterna inte utfärda några ytterligare tillstånd som bevis för att tillträde ges till arbetsmarknaden.

Artikel 8

Förfarandegarantier

1. Skälen för ett beslut om att avslå en ansökan om ett kombinerat tillstånd eller om ändring eller förlängning av ett kombinerat tillstånd eller om att återkalla ett kombinerat tillstånd, som fattas på grundval av kriterier som anges i unionsrätten eller nationell rätt ska lämnas i en skriftlig underrättelse.
2. Ett beslut om att avslå en ansökan om ett kombinerat tillstånd eller om ändring eller förlängning av ett kombinerat tillstånd eller om att återkalla ett kombinerat tillstånd ska kunna överklagas i den berörda medlemsstaten i enlighet med nationell rätt. I den skriftliga underrättelse som avses i punkt 1 ska det anges till vilken domstol eller administrativ myndighet den berörda personen kan överklaga och tidsfristen för detta.

↓ 2011/98/EU (anpassad)
⇒ Ny

3. En ansökan får anses som ej godtagbar på grund av antalet tredjelandsmedborgare som beviljas inresa ☒ från tredjeländer ☒ för anställning och behöver på den grunden inte behandlas.

Artikel 9

Tillgång till information

Medlemsstaterna ska ⇒ ge enkel tillgång till och ⇐ på begäran ge

- a) tredjelandsmedborgaren och den framtida arbetsgivaren adekvat information om ☒ alla styrkande handlingar som behövs för en ☒ vilka handlingar som krävs för att lämna in en fullständig ansökan.☒

↓ Ny

- b) information om villkor för inresa och vistelse, inbegripet rättigheter, skyldigheter och rättssäkerhetsgarantier för tredjelandsmedborgare och deras familjemedlemmar.

Artikel 10

Avgifter

Medlemsstaterna får begära att sökande betalar avgifter, när det är lämpligt, för handläggningen av ansökningar i enlighet med detta direktiv. Avgiftsnivåerna ska i dessa fall vara proportionella och ~~får~~ ☒ ska ☒ bygga på principen om att avgifter ska motsvara de tjänster som faktiskt tillhandahålls för handläggning av ansökningar och utfärdandet av tillstånd.

Artikel 11

Rättigheter som följer av det kombinerade tillståndet

1. När ett kombinerat tillstånd har utfärdats ~~i enlighet med nationell rätt~~, ska det under sin giltighetstid minst ge innehavaren rätt att

- a) resa in till och vistas på den medlemsstats territorium som utfärdat det kombinerade tillståndet, under förutsättning att innehavaren uppfyller alla villkor enligt nationell rätt för inresa och vistelse i landet,
- b) ha fritt tillträde till hela territoriet i den medlemsstat som utfärdat det kombinerade tillståndet, inom de gränser som föreskrivs i nationell rätt,
- c) bedriva den specifika yrkesverksamhet som medges enligt det kombinerade tillståndet i enlighet med nationell rätt,
- d) informeras om sina rättigheter som enligt detta direktiv och/eller nationell rätt följer av tillståndet.

↓ Ny

2. Inom den giltighetstid som avses i punkt 1 ska medlemsstaterna tillåta att en innehavare av ett kombinerat tillstånd anställs av en annan arbetsgivare än den första arbetsgivare med vilken tillståndsinnehavaren ingick ett anställningsavtal.

3. Inom den giltighetstid som avses i punkt 1 får medlemsstaterna

- (a) kräva att ett byte av arbetsgivare meddelas de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten i enlighet med de förfaranden som fastställs i nationell rätt,
- (b) kräva att ett byte av arbetsgivare blir föremål för en kontroll av situationen på arbetsmarknaden.

Tillståndsinnehavarens rätt att byta arbetsgivare får tillfälligt upphävas i högst 30 dagar medan den berörda medlemsstaten kontrollerar situationen på arbetsmarknaden och verifierar att de kriterier som anges i unionsrätten eller nationell rätt är uppfyllda. Den berörda medlemsstaten får motsätta sig bytet av anställning inom dessa 30 dagar.

4. Inom den giltighetsperiod som avses i punkt 1 får det kombinerade tillståndet inte återkallas under en period på minst tre månader om innehavaren blir arbetslös. Medlemsstaterna ska tillåta tredjelandsmedborgaren att vistas på deras territorium till dess att

de behöriga myndigheterna har fattat ett beslut i enlighet med punkt 3 b, i tillämpliga fall, även om denna period på minst tre månader har löpt ut.

↓ 2011/98/EU

KAPITEL III

RÄTT TILL LIKABEHANDLING

Artikel 12

Rätt till likabehandling

1. Arbetstagare från tredjeland som avses i artikel 3.1 b och c ska åtnjuta likabehandling med medborgarna i den medlemsstat där de vistas när det gäller följande:

- a) Arbetsvillkor, inbegripet löne- och uppsägningsvillkor samt villkor som rör hälsa och säkerhet på arbetsplatsen.
- b) Föreningsfrihet och frihet att tillhöra en arbetstagar- eller arbetsgivarorganisation eller någon annan organisation vars medlemmar utövar ett visst yrke, inklusive de förmåner som sådana organisationer tillhandahåller, utan att det påverkar tillämpningen av nationella bestämmelser om allmän ordning och allmän säkerhet.
- c) Utbildning ~~och yrkesutbildning~~.
- d) Erkännande av examensbevis, utbildningsbevis för teoretiska utbildningar och andra yrkeskvalifikationer i enlighet med relevanta nationella förfaranden.
- e) De grenar av social trygghet som definieras i förordning (EG) nr 883/2004.
- f) Skatteförmåner, om arbetstagaren anses ha sin skattemässiga hemvist i den berörda medlemsstaten.

↓ 2011/98/EU

⇒ Ny

g) Tillgång till varor och tjänster och leveranser av allmänt tillgängliga varor och tjänster, inbegripet förfaranden för att erhålla ⇒ tillgång till offentligägda hyresbostäder och privata bostäder ⇐ ~~bostad~~ enligt nationell rätt, utan att detta påverkar avtalsfriheten i enlighet med unionsrätten och nationell rätt.

↓ 2011/98/EU

- h) Rådgivningstjänster som tillhandahålls av arbetsförmedlingar.
2. Medlemsstaterna får begränsa rätten till likabehandling genom att göra följande:
- a) Vad gäller punkt 1 c
 - i) begränsa dess tillämpning till de arbetstagare från tredjeland som har anställning eller har haft anställning och är registrerade som arbetslösa,
 - ii) undanta de arbetstagare från tredjeland som beviljats inresa till deras territorium i enlighet med direktiv ~~2004/114/EG~~ 2016/801/EU.

- iii) undanta stipendier, studiebidrag och studielån eller andra bidrag och lån,

↓ 2011/98/EU

- iv) fastställa specifika villkor i enlighet med nationell rätt, inbegripet krav på språkkunskaper och betalning av utbildningsavgifter, för tillträde till universitetsutbildning och annan högre utbildning och till yrkesutbildning som inte är direkt kopplad till det specifika arbete som anställningen avser.

↓ 2011/98/EU

- b) Vad gäller punkt 1 e genom att begränsa de rättigheter för arbetstagare från tredjeland som följer av den punkten, men inte begränsa sådana rättigheter för arbetstagare från tredjeland som är anställda eller har haft en anställning under en minimiperiod på sex månader och är registrerade som arbetslösa.

Medlemsstaterna får dessutom bestämma att punkt 1 e med avseende på familjeförmåner inte ska tillämpas på tredjelandsmedborgare som har fått tillstånd att arbeta i en medlemsstat för en period på högst sex månader, ~~för eller på tredjelandsmedborgare som har beviljats inresa och vistelse för studier eller för tredjelandsmedborgare som har tillstånd att arbeta på grundval av en visering.~~

- c) Vad gäller punkt 1 f, i fråga om skatteförmåner, begränsa dess tillämpning till fall där den registrerade eller stadigvarande hemvisten för de familjemedlemmar för vilka arbetstagaren från tredjeland ansöker om förmåner ligger inom den berörda medlemsstatens territorium.

- d) Vad gäller punkt 1 g

- i) begränsa dess tillämpning till de arbetstagare från tredjeland som har anställning,

↓ 2011/98/EU

⇒ Ny

- ii) begränsa tillgången till ⇒ offentligägda hyresbostäder ⇐ ~~bostäder~~.

↓ 2011/98/EU

3. Den rätt till likabehandling som avses i punkt 1 ska inte påverka medlemsstaternas rätt att återkalla eller vägra att förlänga uppehållstillstånd som utfärdats enligt detta direktiv, uppehållstillstånd som utfärdats för andra ändamål än arbete eller andra tillstånd att arbeta i en medlemsstat.

4. Arbetstagare från tredjeland som flyttar till ett tredjeland, eller deras efterlevande som vistas i tredjeländer och som har rättigheter vilka härleds från arbetstagaren, ska avseende ålder, invaliditet eller död erhålla lagstadgad pension grundad på arbetstagarens tidigare anställning och förvärvad i enlighet med den lagstiftning som avses i artikel 3 i förordning (EG) nr 883/2004, på samma villkor och med samma satser som medborgarna i de berörda medlemsstaterna, när de flyttar till ett tredjeland.

Artikel 13

Övervakning, riskbedömning, inspektioner och sanktioner

1. Medlemsstaterna ska föreskriva åtgärder för att förhindra att arbetsgivare överträder nationella bestämmelser som antagits i enlighet med artikel 12. De förebyggande åtgärderna ska omfatta övervakning, bedömning och, när så är lämpligt, inspektioner i enlighet med nationell rätt eller administrativ praxis.
2. Medlemsstaterna ska fastställa reglerna för sanktioner vid överträdelser från arbetsgivares sida av de nationella bestämmelser som antagits i enlighet med artikel 12. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska utan dröjsmål anmäla dessa regler och åtgärder till kommissionen samt utan dröjsmål anmäla eventuella ändringar som berör dem.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de organ som ansvarar för arbetsplatsinspektion eller andra behöriga myndigheter samt, om så föreskrivs i nationell rätt avseende nationella arbetstagare, organisationer som företräder arbetstagares intressen har tillträde till arbetsplatsen.

Artikel 14

Underlättande av klagomål och rättslig prövning

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns effektiva mekanismer genom vilka arbetstagare från tredjeland kan inge klagomål mot sina arbetsgivare
 - a) direkt eller
 - b) genom tredje parter som, i enlighet med de kriterier som fastställs i nationell rätt, har ett berättigat intresse av att säkerställa att detta direktiv efterlevs, eller
 - c) genom en behörig myndighet i medlemsstaten när detta föreskrivs i nationell rätt.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de tredje parter som avses i punkt 1 b, på uppdrag av arbetstagaren från tredjeland eller för att stödja denna, med hans eller hennes tillstånd, får engagera sig i de rättsliga och/eller administrativa förfaranden som finns för att säkerställa efterlevnaden av detta direktiv.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att arbetstagare från tredjeland har samma tillgång som medborgarna i den medlemsstat där de är bosatta när det gäller
 - a) åtgärder som skyddar mot uppsägning eller annan ogynnsam behandling som utgör en reaktion från arbetsgivarens sida på ett klagomål inom företaget, eller
 - b) de rättsliga och/eller administrativa förfaranden som finns för att säkerställa efterlevnaden av detta direktiv.

↓ 2011/98/EU

KAPITEL IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel ~~1513~~

Förmånligare bestämmelser

1. Detta direktiv ska inte påverka tillämpningen av förmånligare bestämmelser i
 - a) unionsrätten, inbegripet i bilaterala och multilaterala avtal mellan unionen eller unionen och dess medlemsstater å ena sidan och ett eller flera tredjeländer å andra sidan, eller
 - b) bilaterala eller multilaterala avtal mellan en eller flera medlemsstater och ett eller flera tredjeländer.
 2. Detta direktiv ska inte påverka medlemsstaternas rätt att anta eller behålla bestämmelser som är förmånligare för de personer som omfattas av direktivet.
-

↓ 2011/98/EU
⇒ Ny

Artikel ~~1614~~

Information till allmänheten

Varje medlemsstat ska för allmänheten ~~tillgänglig~~ göra regelbundet uppdaterad information
⇒ lättillgänglig ⇐

- a) om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa till och vistelse på dess territorium för att arbeta där,
-

↓ Ny

- b) om alla styrkande handlingar som behövs för ansökan,
 - c) om villkor för inresa och vistelse, inbegripet rättigheter, skyldigheter och rättssäkerhetsgarantier, för tredjelandsmedborgare som omfattas av detta direktiv.
-

↓ 2011/98/EU (anpassad)
⇒ Ny

Artikel ~~1715~~

Rapportering

1. Kommissionen ska regelbundet och första gången senast den ☒ [...] ☒ ~~25 december 2016~~ förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport om tillämpningen av detta direktiv i medlemsstaterna och vid behov föreslå de ändringar som den anser nödvändiga.

2. Medlemsstaterna ska årligen och första gången senast den ☒ [...] ☒ ~~25 december 2014~~ till kommissionen ☒ (Eurostat) ☒ lämna statistik över det antal tredjelandsmedborgare för vilka ett kombinerat tillstånd har beviljats under föregående kalenderår, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007 ~~av den 11 juli 2007 om gemenskapsstatistik över migration och internationellt skydd~~⁶⁰. ⇒ Denna statistik ska avse referensperioder på ett kalenderår, delas upp efter typ av beslut, skäl, giltighetstid och medborgarskap och översändas inom sex månader efter referensperiodens slut. ⇐

↓ 2011/98/EU (anpassad)

Artikel ~~18~~16

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den ☒ [två år efter ikraftträdandet] ☒ ~~25 december 2013~~ sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa ☒ artiklarna 2 c, 3.2, 4.1, 4.3, 5.2 andra stycket, 7.1, 9, 11.2–11.4, 12.1 g, 12.2 b andra stycket, 12 d ii, 13, 14 och 16 ☒ ~~detta direktiv~~. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. ~~Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.~~ ☒ De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till det direktiv som upphävs genom det här direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uppgiften ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda. ☒

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

☒ Artikel 19 ☒

☒ Upphävande ☒

☒ Direktiv 2011/98/EU, som förtecknas i del A i bilaga I, ska upphöra att gälla från och med [dagen efter det datum som anges i artikel 18.1 första stycket i detta direktiv] utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de tidsfrister för införlivande av direktivet i nationell lagstiftning som anges i del B i bilaga I. ☒

☒ Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II. ☒

Artikel ~~20~~17

Ikraftträdande ☒ och tillämpning ☒

⁶⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007 av den 11 juli 2007 om gemenskapsstatistik över migration och internationellt skydd och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 311/76 om utarbetande av statistik beträffande utländska arbetstagare (EUT L 199, 31.7.2007, s. 23).

Detta direktiv träder i kraft $\boxtimes$ den tjugonde $\boxtimes$ dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

$\boxtimes$ Artiklarna 1, 2 a, b, d och e, 3.1, 3.2 a, b, f och h–k, 3.3, 3.4, 4.2, 4.4, 5.1, 5.3, 5.4, 6, 7.2, 8, 10, 11.1, 12.1 a–f och h, 12.2 a, c, d och i, 12.3, 12.4 och 15 ska tillämpas från och med den [dagen efter den dag som anges i artikel 18.1 första stycket]. $\boxtimes$

↓ 2011/98/EU

Artikel ~~21~~¹⁸

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande